

har en særlig Chance i dette Øjeblik, en Chance, som ligger i Tidens Følgen paa det økonomiske Omraade, den Følgen, der specielt har vist sig i Danmark under det nuværende økonomiske Styre, og som gør, at den almindelige Opfattelse paa det økonomiske Omraade bliver usikker. Det er en særlig Chance, som det ærede Medlem der har, og saa een Chance til, nemlig den politiske Afhængighed, som den nuværende Regering og det nuværende Regeringsparti nu staar i til det konservative Folkeparti.

Jeg vil dernæst rette et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Jeg maa sige, at jeg befandt mig ilde, medens Ministeren talte, for Ministerens Udtalelse gav Udtryk for en Irritation, jeg slet ikke plejer at møde hos Ministeren: i det ene Øjeblik vilde han duellere med mig, og i det andet talte han om, at jeg græd og jamrede, naar jeg talte om disse Forhold. Den Graad og Jamren skulde vel ikke være paa de Punkter, hvor jeg læste op, hvad Ministeren tidligere mente om de Spørgsmaal, for Sagen er nemlig den, at det Standpunkt, vort Parti har stillet sig paa, er blandt andet af Ministeren begrundet saa mange Gange, at det ogsaa er en fast Position for et Frihandelsparti. Men der er jo ingen Grund til at blive irriteret over det. Naar en Politiker er saa gammel som Politiker som den højtærede Statsminister, saa har han jo sagt meget i Tidens Løb, og saa maa han finde sig i en Gang imellem at høre ogsaa de rigtige Ting, han har sagt, og at andre henholder sig til dem. Den højtærede Minister siger, at Luksustold, der ikke rører ved Beskyttelse, er en Umulighed. Ja, det er det maaske, hvis man tager Ordene stricte. Men det, jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, er, at den højtærede Minister under Maske af en finansiel Politik har ført en Toldbeskyttelse frem, der af Industrien selv karakteriseres som meget væsentlig og meget betydningsfuld, blot for at opnaa 1 Mill. Kr.s Indtægt for Statskassen. Jeg siger, at det gør ingen Finansminister blot af finansielle Grunde. Han gennemfører ikke betydelige Toldforøgelser indenfor Gummiindustrien, Tapetindustrien, Elektropletindustrien, Møbelindustrien, Fortepianoindustrien o. s. v. blot for at faa 1 Mill. Kr. ind i Statskassen. Det siger sig selv. Som Begrundelse fra Ministerens Side for, at der gennemførtes 10 pCt. Beskyttelse for Gummiindustrien, sagde den ærede Minister, at det var den normale Toldsats her i Landet, og det var rimeligt, at den blev gennemført her.

Nej, saadan talte den højtærede Minister

ikke tidligere. Ogsaa her kan jeg henvise Ministeren til Venstres gamle Standpunkt i Toldlovskommissionens Betænkning. Venstres Program var i gamle Dage: Ingen Forhøjelse af den gældende Toldbeskyttelse, gradvis Nedsættelse af den gældende Beskyttelse. Jeg vil endelig sige, at skulde der være Mening i at gennemføre en 10 pCts. Toldbeskyttelse, hvor den ikke i Forvejen fandtes, maatte det være paa et Punkt, hvor man ønskede positivt at skabe en ny Industri. Men saa gaar man dog ikke til først paa det Tidspunkt, da Industrien er skabt uden Toldbeskyttelse, at gennemføre en Toldforhøjelse for den. Den højtærede Minister sagde dernæst — ogsaa mindre elskværdigt til mig —, at Tanken om en Forhøjelse af Toldbeskyttelsen for Møbelindustrien eksisterede kun i min Fantasi. Ja, det kan ikke være rigtigt; jeg maa i hvert Fald have Lov til at dokumentere, at den eksisterer ogsaa i Industriens Fantasi, idet der i Industriens Tidsskrift, som jeg nævnte, siges positivt herom, at selv om den gennemførte Toldforhøjelse i første Række har fiskalt Formaal — det drejer sig om Møbelindustrien —, tør det dog vistnok antages, at den Omstændighed, at Tolden omtrent er blevet fordoblet, i nogen Grad vil bedre Møbelindustriens Stilling. Saa er det dog ikke blot i min Fantasi, det eksisterer.

Dernæst sagde den højtærede Minister om Forhøjelsen af Porcelænsatsen, at det var Porcelænen, der havde Luksuspriser. Det kan den højtærede Minister heller ikke fastholde, han kan i alt Fald ikke fastholde, at Porcelænen med enkeltfarvet Mønster paa er Luksusporcelænen. Det er det ikke, det er Porcelænen, som anvendes i den almindelige Husholdning næsten i Hvermands Hjem her i Landet.

Den højtærede Minister udtalte, at han ikke agtede at gennemføre en indenlandsk Afgift af Guld- og Sølvvareproduktionen, fordi det var overordentlig vanskeligt. Jeg vil gerne i Toldudvalget have Meddelelse om, hvori disse Vanskeligheder bestaar. Saa vidt jeg kan skønne, er der til Stede for Guld- og Sølvvareproduktionen alle de Forhold, der gør det forholdsvis let at gennemføre en indenlandsk Beskatning. Den højtærede Minister mente for 2 Aar siden, at denne Produktion skulde ikke gaa fri, nu mener han altsaa, at den skal det.

Der var heller ingen Grund til at tale om forøget Toldbeskyttelse paa andre Punkter af væsentlig Betydning for Luksusindustrier. Det kan Ministeren heller ikke mene. Hvis jeg blot tager en Industri som Elektropletindustrien, vil den Forøgelse,